

7. maí 1881, Stj.tíð. 1881 B, bls. 57). — Með því nú að Eydalaprestakall þrátt **17** fyrir þann tekjustofn er frá því hefur gengið, er metið yfir 1200 krónur, þá **20. febr.** eiga eptirlaun hennar samkvæmt 2. gr. ný-nefndra laga 3. okt. 1884 að greiðast að öllu leyti af brauðinu, og er ekki heimild til að greiða neitt af þeim úr landssjóði, enda mundi eptirlaunabyrðin á brauðinu verða að mun þyngri ef upphæðin væri ákveðin eptir nügildandi lögum.

Sú upphæð, sem prestinum ber að greiða samkvæmt hinum eldri lögum, er giltu þegar hún varð ekkja, (konungsbrjef 5. júní 1750) þ. e. $\frac{1}{12}$ hluti af föstum tekjum prestakallsins, sbr. 5. gr. í tilsk. 6. jan. 1847, ætti því að rjettu lagi að reiknast þannig, að árlega væri gjörður reikningur yfir allar þær föstu tekjur, sem taldar eru í ný-nefndri lagagrein, og tilheyrðu Eydalaprestakalli áður en jarðir voru lagðar frá því samkvæmt lögum 27. febr. 1880, og prests. ekkjunní ákveðinn $\frac{1}{12}$ hluti af þeirri upphæð eptir hvers árs verðlagsskrá eða í skileyri. En með því að upphæð eptirlaunanna var, þegar ekkjan átti að fá eptirlaun sín greidd af landssjóði, í eitt skipti fyrir öll ákveðin 120 kr. á ári eptir 5 ára meðaltali föstu teknanna 1886—1890, og hún hefur gjört sig ánægða með það, þá má láta við svo búið standa, en minna getur presturinn ekki komizt hjá að greiða.

Viðvikjandi síðari lið fyrirspurnarinnar skirskotast til 5. greinar í tilsk 15. desbr. 1865.

Reglugjörð

fyrir Vestmannaeyjasýslu um lækning hunda af bandormum og fl.

18
22. jan.

1. grein.

Hreppstjórarnir skulu annast um lækning hunda af bandormum.

2. grein.

Lækning allra hunda í Vestmannaeyjum fer fram í nóvembermánuði ár hvert. Hvern dag mánaðarins lækningin skuli fram fara á hverjum bæ, kveða hreppstjórarnir á um og tilkynna hundaeigendum í tæka tíð.

3. grein.

Hreppstjórarnir skipta störfum með sjer, eptir því sem þeim þykir hag-anlegast. Skyldir eru eigendur hundanna eða húsbændur, hver á sínu heimili, að aðstoða hreppstjórana við lækninguna svo sem með þarf.

4. grein.

Hverjum hundi skal gefa inn meðal það, er hjeraðslæknirinn í Vestmannaeyjum tiltekur, og skulu hreppstjórarnir, að því er inngjöfina snertir og meðferð alla á hundunum, meðan á lækningunni stendur, haga sjer eptir fyrir-sögn hjeraðslæknisins, sem hann skal skyldur að láta þeim í tje. Sýslunefndin í Vestmannaeyjasýslu skal í samráði við hjeraðslækninn sjá um, að jafnan sje nægilegur forði til í Vestmannaeyjum af meðali því, sem hentugast álizt til þessara lækninga.

18
22. jan.

5. grein.

Verði vart við bandorma í einhverjum hundi milli lækningatíma, skal tilkynna það öðrum hvorum hreppstjóranna og gjöra þá hreppstjórnir eða annar hreppstjórinn ráðstafanir til að lækna hundinn, svo fljótt sem unnt er. Eigi eru samt slíkir hundar undanþegnir lækningum á hinum fyrirskipaða tíma.

6. grein.

Nú valda forföll, að hundur varð eigi læknaður á hinum tiltekna tíma, og skal þá eigandi hans eða húsbóndi svo fljótt, sem unnt er, færa hann öðrum hvorum hreppstjóranna til lækninga, en álitast ella hafa skotið honum undan lækningu af ásettu ráði. Hund, sem enginn hirðir um að láta lækna, er hreppstjórur heimilt að láta drepa.

7. grein.

Í þóknun fyrir starfa sinn skulu hreppstjórnir fá 30 auru fyrir hvern hund, er þeir lækna. Skal greiða þóknun þessa úr sjóði Vestmannaeyjasýslu svo og kostnaðinn við útvegum meðals til hundalækninga.

8. grein.

Hreppstjórnir skulu á ári hverju rita í hundahaldsbókina skrá yfir alla hundaeigendur í eyjunum og tölu þeirra hunda, sem teknir hafa verið til lækninga frá hverjum einum. Um hver áramót skulu þeir senda sýslunefndinni fyrir mliðið ár skýrslu, samhljóða bókinni.

9. grein.

Vanræki hreppstjóri skyldur þær, er reglugjörð þessi leggur honum á herðar, eða sje hundi skotið undan lækningu af ásettu ráði, eða sje hreppstjóra sýndur mótþrói eða óhlýðni við hundalækningar, varðar það 2—10 króna sektum. Önnur brot gegn reglugjörð þessari varða 1—10 króna sektum. Sektirnar renna í sýslusjóð.

10. grein.

Reglugjörð fyrir Vestmannaeyjasýslu um lækningar á hundum, 2. júní 1891, er hjermeð úr gildi numin.

*

*

*

Reglugjörð þessa samdi sýslunefndin í Vestmannaeyjasýslu á fundi sínum 21. janúar 1896 í samráði við hjeradslækninn í 20. læknishjeraði, sbr. 6. gr. laga nr. 18, 22. maí 1890.

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 22. janúar 1896.

Jón Magnússon.

Embættaskipan og sýslana.

13. jan. veitti konungur allra mildilegast aukalækni *Stefáni Gíslasyni*, hjeradslækni-
isembættið í 14. læknishjeraði.

21. febr. setti landshöfðingi cand jur. *Eggert Briem* til þess frá 1. apríl næstkomandi að gegna uppá eigin ábyrgð sýslumannsembættinu í Nordur-Múlasýslu og bæjarfógeta-
embættinu á Seyðisfirði.

4. marz veitti landshöfðingi prófasti *Bjarna Þórarinssyni Útskálaprestakall* í Kjalarnesprófastsdæmi, samkvæmt kosningu hlutaeigandi safnaða.